

Zitting 1978–1979

15 376

Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957 betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken, herzien te Stockholm op 14 juli 1967 en te Genève op 13 mei 1977.

Nr. 1

Ter griffies van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 14 november 1978. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 14 december 1978.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 9 november 1978

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Franse en de Engelse tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van de Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957 betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken, herzien te Stockholm op 14 juli 1967 en te Genève op 13 mei 1977 (Trb. 1978, 60).¹

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
C. A. van der Klaauw

¹ Nedergelegd op de bibliotheek ter inzage van de leden

TOELICHTENDE NOTA

Op 13 mei 1977 is te Genève een herziening tot stand gekomen van de Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957 betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken, eerder herzien te Stockholm op 14 juli 1967 (laatstelijk Trb. 1974, 231), hierna te noemen «de Overeenkomst». De tekst van de onderhavige herziening is geplaatst in Trb. 1978, 60).

Voor een goed begrip van de wijzigingen die bij deze herziening zijn aangebracht, en die overwegend van procedurele aard zijn, is het gewenst eerst in het kort op de overeenkomst in te gaan. Daartoe moge mede worden verwezen naar kamerstuk 13 034, nr. 1.

De overeenkomst heeft ten doel, de deelnemende staten te verplichten bij de nationale registratieprocedure van merken de waren en diensten waarvoor de merken worden ingeschreven in te delen volgens een zelfde classificatie en deze indeling te vermelden bij de officiële publikatie van de merkinschrijving. Het voordeel hiervan is, dat ondernemers zich in deze staten op gelijke, eenvoudige wijze een beeld kunnen vormen van het bestaan van merkrechten in de sector van het bedrijfsleven, waarop zij zich zelf willen richten. Bovendien vormt deze classificatie in zeer vele landen – waaronder Nederland – een van de grondslagen voor de vaststelling van de voor inschrijving van een merk verschuldigde rechten.

Bij de overeenkomst is een Commissie van Deskundigen ingesteld, waarin elk land van de bijzondere Unie is vertegenwoordigd. Deze commissie beslist over wijzigingen en aanvullingen van de internationale classificatie. Deze besluiten van een (orgaan van een) volkenrechtelijke organisatie behoeven geen parlementaire goedkeuring.

De voornaamste wijziging die bij de onderhavige herziening in de overeenkomst is aangebracht heeft betrekking op de besluitvorming in de Commissie van Deskundigen (artikel 3). In de momenteel geldende tekst wordt voor een wijziging van de classificatie, indien deze betreft het overbrengen van waren of diensten van de ene klasse naar een andere of het scheppen van een nieuwe klasse, unanimitéit geëist van alle staten die partij zijn bij de overeenkomst (derde lid). Aldus heeft iedere staat een soort vetorecht. Omdat stemmen ook bij brief kunnen worden uitgebracht (vijfde lid), kan een staat zijn veto zodoende zelfs uitspreken voordat een discussie in de commissie heeft kunnen plaatsvinden.

Een aantal staten acht deze situatie weinig bevredigend, daar het met de geschetste procedure zeer moeilijk is om de classificatie aan te passen aan nieuwe ontwikkelingen en inzichten. Daar staat tegenover dat al te veelvuldige wijzigingen de stabiliteit van de classificatie nadelig zouden beïnvloeden, hetgeen zou indruisen tegen de belangen van de gebruikers en van de houders van ingeschreven merken, voor welke laatsten een wijziging financieel nadelige gevolgen kan hebben. Ten einde aan deze bezwaren tegemoet te komen bepaalt artikel 3, zevende lid, letter b, van de herziene overeenkomst dat de bedoelde wijzigingen voortaan kunnen worden aangebracht indien daartoe met een vier/vijfde meerderheid der uitgebrachte stemmen wordt besloten.

Voorts is de mogelijkheid om een stem schriftelijk uit te brengen, of om de stembevoegdheid aan de vertegenwoordiger van een andere staat over te dragen, afgeschaft.

Verder zijn enige wijzigingen aangebracht betreffende de talen waarin de classificatie wordt gemaakt. Artikel 1, vierde lid, bepaalt dat naast de Franse tekst ook de Engelse tekst authentiek zal zijn. Daarnaast kunnen op grond van artikel 1, zesde lid, officiële teksten in bepaalde andere talen worden gemaakt, mits de kosten hiervan niet ten laste van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom komen. In de praktijk zal dit betekenen dat de vertaling gemaakt wordt door en op kosten van de staten zelf, die over een vertaling in hun eigen taal wensen te beschikken.

De onderhavige herziene overeenkomst zal in werking treden drie maanden na bekrachtiging of toetreding door ten minste zes landen, waaronder ten minste drie landen van de 31 landen die thans reeds bij de bijzondere Unie zijn aangesloten (artikel 9). Tot dusverre hebben 23 staten de herziene Overeenkomst ondertekend (waaronder het Koninkrijk der Nederlanden op 13 mei 1977) en is nog slechts één bekrachtiging verricht (door Australië).

De regering van de Nederlandse Antillen heeft tot dusverre medegelding van de Overeenkomst van Nice voor haar land niet wenselijk geacht. Om deze reden wordt ook thans de goedkeuring slechts voor Nederland gevraagd en zal bij het neerleggen van de acte van bekrachtiging een verklaring worden afgelegd dat de Overeenkomst voor wat het Koninkrijk betreft, alleen zal gelden voor Nederland.

De Minister van Economische Zaken,
G. M. V. van Aardenne

De Minister van Buitenlandse Zaken,
C. A. van der Klaauw